

GOIG A LLAOR A LA MARE DE DÉU DE GRÀCIA

Per **Jaume Busqué i Marçet**

Quan Fra Narcís Camós (1) de la Sagrada Orde de Predicadors, en 1657 publicà a Barcelona el llibre “Jardín de Maria, Plantado en el Principado de Cataluña” (Libro Segundo. Cap. XXII) feia referència a la trobada de la Imatge de la Mare de Déu de Gràcia (2), ja es venerava des de 1623 (3) en un altar que tenia dedicat a l'església de Sant Feliu, i el 1640 fou acordat de fer nou aquest altar (4). I quan Fra Camós reeditava la seva obra a Girona, el 1766, autoritzada el 23 de febrer de 1772; i quan a principis del segle XIX, Antoni Bosch i Cardellach (1758-1829) en “Memorias de Sabadell Antigo y su Término” (Año 1610, pág. 291) (5) també esmentava Fra Camós com a referència a aquesta cita històrica, a la Mare de Déu de Gràcia se li cantaven ja unes “Cobles en alabansa de Ntra. Senyora de Gràcia, Patrona de la Vila de Sabadell, ques'venera en una Imatge trobada en una Romaguera, per lo que fe li aplica la feguent Aña” (6). Aquestes Cobles o Goigs foren editats a Barcelona per Jaume Surià, al carrer de la Palla, ja que aquest mestre estamper va imprimir durant els anys 1692 al 1732. Són de mètrica codolada i l'última estrofa diu: “De Sabadell

Protectora/Vos adora/nostre Cor ab aficàcia,/Verge,y Mare de Gràcia”.

Si bé no consta l'any d'edició, coneixem que a mitjans de la segona meitat del segle XIX, de “Barcelona, Impta. de Torras, Plaza Buensuceso” l'existència d'uns altres “Goigs en alabansa de Ntra. Senyora de Gràcia, Patrona de la Ciutat (7) de Sabadell. Venerada en son propi altar de la Parroquial Iglesia de Sant Feliu”. És una versió distinta de l'anterior, de mètrica també codolada si bé, en l'última estrofa es repeteix la dels goigs esmentats. Al final hi ha una nota que en versió catalana, copia la cita d'En Bosch i Cardellach, en “Memorias del Sabadell Antigo y su Término”. (8).

El 23 de febrer de 1934 el Dr. Manuel Irurita, bisbe de Barcelona, va eregir les Parròquies de Sant Salvador, Mare de Déu de Gràcia i Santíssima Trinitat. (Aquesta última abans havia estat Tinència de la parròquia de Sant Feliu).

Fou llavors quan Mossèn Joan Sardà, primer rector de la Parròquia, va encomanar a Mossèn Camil Geis la confecció d'uns nous goigs. Foren cantats, per primera vegada, el 4 de desembre de 1934, amb motiu de la

inauguració i benedicció de la capella provisional, i foren publicats en el llibre “Glosari de Pietat” de Mossèn Geis, Edició Biblioteca Sabadellenca, Any 1935, Volum 31, pág. 191.

El 29 de març de 1936 fou inaugurat l'actual temple i el 17 de març de 1940 fou reinaugurat, després de la persecució religiosa que s'abaté sobre la nostra terra, però els goigs no foren editats fins el 1945, en la revista “Ruta”, amb dibuixos de Vicenç Mas, conjuntament amb els goigs de l'“Impta. Torras, Plaza Buensuceso” que abans hem esmentat, amb un facsimil reduït (9). En la mateixa data se'n feu una edició, de vint-i-cinc exemplars numerats en paper fil. No hi consta la data ni la impremta però se sap que foren tirats a la mateixa impremta que feia “Ruta” (10). I encara una altra edició data de 20 de març de 1949, de vint-i-cinc exemplars de paper fil numerats i 500 exemplars en paper edició. (11). Aquesta composició la trobem també, com és natural, incorporada a l'obra completa de l'autor, “De Primavera a Reravera”. Mossèn Geis, en 1943, digué: “En ells vaig procurar agermanar la Teologia amb la Història en braços de la poesia” (12).

GOIGS A LLAOR DE LA MARE DE DÉU DE GRÀCIA

Patrona de la Parroquia del maleix nom,
a la Ciutat de Sabadell

BISBAT DE BARCELONA

Ja que els fills saben vetllar
amb amor i amb eficàcia,
Allargueu la vostra mà,
oh Mare de Déu de Gràcia.

De la culpa original
per miracle, preservada,
fou la vostra carn mortal,
de celestes dons ornada.
Natzaret en vos fundà
la más alta aristocràcia.
Allargueu la vostra mà,
oh Mare de Déu de Gràcia.

Graciosa als ulls del cel
sou, oh Verge, saludada
per l'Arcàngel Gabriel
que us tramet l'alta Ambaixada.
Euglantina rosarar,
lliri blanc i flor d'acàcia.
Allargueu la vostra mà,
oh Mare de Déu de Gràcia.

Amagada a un esbarzer,
hom trobà la vostra imatge;
que us acull i us obna estatge.
el nom vostre diu el carrer

Del Fill vostre, amb mal dol,
no caiguem mai en desgracia.
Allargueu la vostra mà,
oh Mare de Déu de Gràcia.

Amb gran pà, a Sant Feliu,
canta després, peñolob,
amb dol, amb dol, amb dol,
oh Mare de Déu de Gràcia.

Que no em joia d'atjar
diabòlics malicijs,
Allargueu la vostra mà,
oh Mare de Déu de Gràcia.

Quan el temple fou cremat
per la teia incendiària,
pels devots us fou alçat
nou altar i nota precària.
Alhaur el que obdura
l'encorçada pertinàcia.
Allargueu la vostra mà,
oh Mare de Déu de Gràcia.

Sobre un digne setial,
l'esguard nostre ara us contempla
non esplet parroquial
us dedica ara el sen temple.
En l'exèrcit cristià,
lluitarem amb noble audàcia.
Allargueu la vostra mà,
oh Mare de Déu de Gràcia.

Ja que els fills saben vetllar
amb amor i amb eficàcia,
Allargueu la vostra mà,
oh Mare de Déu de Gràcia.

V. Ora pro nobis, sancta Dei Genitrix.

R. Et deijni efficia commissiombus Christi.

OREMUS: Famulis tuis, quasimus. Dominus, celestis gratia munus impertire, quibus beata Virginitas partus exiitit salutis exordium. Nutulatis eius votis, miseris pariter tribuat incrementum. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Com veurem, la música, perfectament inspirada, troba en aquesta composició l'equilibri entre l'elegància i la popularitat.

Bibliografia:

- (1) Diccionari Bibliogràfic d'Albertí. Editor. 1966. Gran Enciclopèdia Catalana.
- (2) “El Jardín de Maria. Plantado en Cataluña” Edició 1772.
- (3) “Notes Històriques de la Parròquia de Sant Feliu” de Mn. Frederic Albanell. Edició Biblioteca Sabadellenca.
- (4) Art Sabadellenc d'Andreu Castells.
- (5) Edició 1882 (d'un manuscrit existent a l'Arxiu Històric de la Ciutat).
- (6) Abreviatura d'Antífona. Hem repescat l'ortografia de l'època.
- (7) Sabadell fou declarada Ciutat, l'any 1877.
- (8) L'original d'aquest goigs es troben a l'Institut Municipal d'Història de Barcelona. Casa de l'Ardiaca.
- (9) Revista “Ruta”. Setembre 1945. Núm. 14. Any II.
- (10) Ref.: Jesus Farrés i Bernaldo. Al dors d'aquests goigs hi ha la melodia. Diu Mossèn Geis que conserva l'original de la melodia amb l'acompanyament.
- (11) Recordatori de la Primera Missa de Mn. Josep Roca i Riera, C.O. que fou fillgrès de la Parroquia.
- (12) “Adelante”. Núm. 11. Setembre 1943 (pág. 3) Butlletí Extraordinari dels Joves d'Acció Catòlica.